

noget mere kunde have sikret sig, at Rovfiskeri ikke blev drevet. Det er derfor, jeg har tilladt mig at tage Afstand, for at det ikke skulde se ud, som om det var den almindelige Stemning hos Medlemmerne fra den Kreds, at man kunde ønske mere Rovfiskeri. Jeg skal i øvrigt ikke optage det høje Tings Tid længere, idet jeg indrømmer, at Loven er betydelig bedre end de nuværende Tilstande, og naar man for øvrigt anbefaler Loven til Vedtagelse, er det jo frugtesløst at komme med Kritik over den. Jeg anbefaler Forslaget til uforandret Vedtagelse.

S. Jensen: Da jeg er bosiddende i Nærheden af Randers og er særlig nøje kendt med Forholdene der, ved jeg, at det har kostet stort Besvær at komme saa vidt, som man er kommen i det foreliggende Lovforslag, som er blevet kaldt og ogsaa er et Kompromisforslag, som tager Hensyn til alle Sider. Men naar man nu er naaet til Enighed om dette Kompromisforslag, og det foreløbig kun skal gælde i 5 Aar og altsaa nærmest skal være en Prøve, mener jeg ikke, at der er mindste Fare ved at gaa ind paa det. Hvis vi derimod lade det slippe os ud af Hænderne, vil der være stor Fare for, at vi slet intet faa, og saa skulle vi fortsætte som hidtil, og det er meget uheldige Forhold, som have gjort sig gældende derovre. Jeg skal derfor tilraade hurtig Fremme af Forslaget i dets foreliggende Skikkelse.

Stilling: De Udtalelser, der faldt fra min ærede Kollega for samme Kreds (Neergaard), ere et godt Vidnesbyrd om, at det er bedst, at vi skynde os at faa denne Sag ud af Verden, thi ellers kunde det let komme dertil, at de forskellige Standpunkter bleve præciserede saa stærkt, at der intet Lovforslag blev. Maaske jeg i øvrigt maa bemærke, at jeg ikke fremsatte det som mit eget Syn paa denne Sag, men som det Syn, som det nævnte Udvalg og Formanden for Fiskeriforeningen have paa denne Sag, og man maa jo tage noget Hensyn til, at det er Fiskeribefolkningens Interesser, som den ærede Formand der repræsenterer, og som jeg tillod mig at fremsætte.

Bojsen: Jeg vil blot tillade mig at spørge den ærede Landbrugsminister, hvad Grunden er til, at man i § 1 standser ved Silkeborg. Gudenaas er jo et langt større Vandløb. Jeg ser, at der er truffet en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren er

bemyndiget til ved Bekendtgørelse at fastsætte, at ogsaa Gudenaas øvre Løb med de deri faldende Vandløb helt eller delvis skulle inddrages under denne Lov. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke straks kan optage hele Gudenaas.

Landbrugsministeren (Hage): Til det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg bemærke, at Grunden til, at man er stoppet ved Silkeborg, er, at man har ment, at der paa den ret betydelige Strækning fra Udbyhøj op til Silkeborg foreløbig er saa rigelig Plads til en stor Bestand af Laks og Ørred og til at anstille Forsøg, at der foreløbig ingen Grund er til at gaa videre. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at denne Lov paalægger vedkommende Lods-ejere forskellige Indskrænkninger i Udøvelsen af deres Fiskeret, og der er derfor ingen Grund til at gaa videre, end man finder det nødvendigt for at skabe et rigere Fiskeri og for at kunne indhøste Erfaringer. Men Lovforslaget bemyndiger jo Ministeren til at inddrage de andre Vandløb under Loven, saaledes at man egentlig ikke kan sige, at Loven stopper ved Silkeborg. Lovforslaget stopper foreløbig derved, men giver Ministeren en Bemyndigelse til at kunne gaa videre, hvis Erfaringen skulde vise, at det er rigtigt at gaa videre. Der er netop ved Silkeborg og opefter forskellige betydelige Afspærringer af Vandløbet, som det vilde koste en hel Del at faa afløste. Det er ogsaa en af Grundene til, at man har ment foreløbig at kunne nøjes med at gaa op til Silkeborg Papirfabrik.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som har været diskuteret mellem det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Neergaard) og det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling), om Fiskeriet paa Strækningen mellem Fiskegaarden og Randers Sønderbro, skal jeg kun her gøre den Bemærkning, at efter min Opfattelse har den almindelige Fiskeribefolkning slet ingen Ret til at fiske der. Naar altsaa en eller anden Fiskeriforenings Formand har udtalt det beklagelige i, at de ikke kunde bevare Retten til at fiske der, beror det paa en Misforstaaelse, for de have aldrig haft nogen Ret. Laksegaarden har Eneret paa dette Stykke, nærmere begrænset, som jeg har nævnt, men i det Øjeblik Eneretten fuldstændig forsvandt, maatte efter min Mening dette Vand falde ind under Ferskvandslovgivningen, og saa vilde de tilgrænsende Lods-ejere faa Retten og ikke Fiskeribefolkningen i sin Helhed. Hvis dette Spørgsmaal var kommet til at ligge under min Afgørelse i